

▲ Jeanette ser fram emot att ägna mer tid hemma. "Jag har ett skuldberg att beta av. Inte av pengar utan av saker som måste ersättas och arbete som måste göras."

► Det blev ofta långa dagar för Jeanette under studietiden. "När jag hade kommit hem och utfodrat djuren orkade jag inte ens bre en macka. Istället körde jag med en påse micropop och en folköl till middag innan jag rasade i säng", säger hon och skrattar.

◀ Jeanette Thelander har uppfyllt sin dröm om att bli veterinär.

FOTO: PONTUS SVENSSON

Jeanettes råd till dig som vill byta karriär sent i livet:

- Gör det! Man ska inte tro att det är för sent. Har du en dröm – skynda dig för rätt vad det är har det gått tre år eller fem år. Då är du färdig och det känns som du knappt har hunnit blinka.
- Var beredd på att du inte kommer att kunna köra omkring i en ny Volvo, åka på semester eller köpa så mycket kläder. Men vad är egentligen viktigt? Jo, det är det du gör varje dag. Och jobbet är en så otroligt stor del av ens liv så det måste man bara trivas på och tycka är roligt och fantastiskt. Och jag tänker inte gå i pension vid 65. Jag kanske jobbar till 85, om än inte på heltid.
- Sondera med omgivningen – du kan få stöttning där du inte trodde det. Kanske från din granne, som du inte känner jätteväl. Människor är faktiskt ganska fina.
- Ibland får man bara göra – och tänka att det löser sig. För det gör det. Man kan inte planlägga allt. Man blir också väldigt kreativ när man blir trängd och lite pressad, haha.

Jeanette, 58, bytte karriär mitt i livet och blev veterinär

HÄSSLEHOLM

Hon pluggade matematik, fysik och biologi på Komvux i nästan två år. Sen hoppade hon på en sexårig utbildning i Köpenhamn. Nu har Jeanette Thelander, 58, äntligen uppfyllt sin dröm om att bli veterinär.

– Det känns överkligt – och underbart, säger hon.

Gutebaggarna Bengt och Ove bråker efter godsaker och lite kliande bakom öronen. Hönsen spatserar fritt omkring och pickar och i hagar går både ponier och en häst.

På sin gård i utkanten av Hästveda har journalisten, djurvännen och djurrättsföreläsaren Jeanette Thelander samlat på sig en hel massa husdjur.

Numera är djur även hennes yrke. För efter många år som journalist ledde ett samtal under en ridtur med kompisen Eva till att hon helt bytte karriär.

– När vi skrittade pratade vi om jobb vi sökt men inte fått, jobb vi haft men sagt upp oss från, kärlekar som inte blev av – ja, om livet. Då sa jag att jag alltid hade tänkt mig att bli veterinär, men att det är för sent nu, berättar Jeanette, uppkruken i soffan på sin lilla gård i Hästveda.

Kompisen Eva höll inte med och några veckor senare vaknade Jeanette jättetidigt en morgon med en tanke i huvudet: "Jag ska fan i mig ta reda på vad som krävs".

Hon blev snabbt varse om att hon skulle behöva läsa in matematik, fysik

och biologi på Komvux för att ens vara behörig att söka.

– Det tog nästan två år. Det var jobbigt men det gick ju, säger Jeanette.

Med det avklarat väntade nästa svårighet – att bli antagen till veterinärutbildningen i Köpenhamn. Att studera i Sverige var inget alternativ – utbildningen finns bara i Uppsala och med gården full med djur var en flytt utesluten.

Första gången hon sökte in föll hon på intervjun. Året efter bestämde hon sig för att försöka prata danska under intervjun – och lyckades.

Att den sex år långa utbildningen skulle bli jobbig var hon införstådd med – men exakt hur tufft det skulle bli, inte minst ekonomiskt, kunde hon inte föreställa sig.

– Eftersom jag redan pluggat så mycket annat hade jag inte rätt till studielån. Samtidigt var jag tvungen att betala tillbaka på mina gamla lån till CSN. Så för att få in pengar har jag frilansat som journalist och jobbat som väktare. Jag har åkt runt på nätterna och vaktat industriområden, säger hon.

När sov du?

– Jag sov inte så mycket, ha ha. Och

Jeanettes examensarbete handlar om hälsoutmaningar bland svenska hobbyhöns. Och självklart har hon även egna höns hemma på gården.

hade man satt sig ner och tittat på de sex år framåt som utbildningen är hade man inte gett sig på den. Istället har jag tagit en termin, en delkurs, ibland till och med en vecka i taget, säger Jeanette och fortsätter:

– Eva, min kompis, har hela tiden coachat mig med: "du får inte ha för bra betyg för då pluggar du för mycket", så att jag skulle orka. Och jag har inte spetsat på en enda tenta, utan klarat mig nått och jämnt.

Att Jeanette har pendlat med tåg mellan Hästveda och Köpenhamn har inte gjort det lättare. Mer än en gång har hon fastnat på Kastrup en sen

Jag sov inte så mycket, ha ha. Och hade man satt sig ner och tittat på de sex år framåt som utbildningen är hade man inte gett sig på den.

Jeanette Thelander

kväll – och fått ringa och be en snäll granne slänga till hennes hästar lite hö.

– Till Danmark gick det oftast bra men på hemvägen fick man räkna med att det inte skulle fungera. När jag haft tentor har jag inte vågat chansa utan istället kört bil över.

När världen drabbades av covid-19 blev allt ännu mer krångligt och tidskrävande.

– För att komma in i Danmark under pandemin var du tvungen att ha ett covidtest som var max 72 timmar gammalt. Så varannan dag fick jag hoppa av i Hyllie och stå i kö för att ta ett test, säger Jeanette och ryser vid minnet.

Trots att det varit jobbigt har hon inte tänkt tanken att hon inte skulle klara att fullfölja utbildningen. Inte ens när hon blev underkänd på en tentamen som bara ges en gång om året – och som hon var tvungen att klara innan hon fick gå vidare – funderade hon på att hoppa av.

– Man får inte tänka för långt framåt för då tappar man sugen. Och ju längre tid man gått, desto mer blod, svett och tårar har man lagt ner – då är det svårare att sluta. Under det år jag väntade på att få göra om tentan

jobbade jag istället så mycket jag bara kunde för att kunna lägga upp en buffert.

För ett par veckor sedan blev hon äntligen klar. Nu väntar hon bara på att få examensbeviset som krävs för att hon ska kunna få sin legitimation som veterinär. Men hon är redan igång och jobbar, på Älmhults Veterinärklinik där hon gjorde sin praktik.

– Jag är väldigt glad att jag jobbar på en arbetsplats där jag har glada och hjälpsamma kollegor och där vi kan diskutera våra patienter. Jag kommer aldrig att sluta jobba där, säger Jeanette.

Är du klar nu, eller har du fler planer?

– Jag ska inte satsa på någon ny yrkesutbildning, men jag tänker att jag ska ta E-körkort. Jag har också ett skuldberg att beta av. Inte av pengar utan av saker som måste ersättas och arbete här hemma som måste göras. Och så vill jag fortsätta att läsa och lära mig mer inom mitt yrke. Jag har heller inte läst en skönlitterär bok på många år...

Pernilla Ekdahl

Text

pernilla.ekdahl@nsk.se

